

N:o 27.

Ank. till Riksd. kansli den 11 maj 1908, kl. 5 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande vissa delar af bevillningsutskottets betänkande n:o 24, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående stämpelafgiften.

Vid behandlingen af bevillningsutskottets betänkande n:o 24 hafva, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, Riksdagens kamrar stannat i olika beslut, på sätt här nedan vidare förmäles.

1:o.

49 § 1:sta stycket i det af utskottet framlagda författningsförslaget hade följande lydelse:

I redovisning för stämplars äger försäljningsman såsom ersättning för besvär och kostnader räkna sig till godo, i Stockholm tre procent samt i öfriga städer och å landet fyra procent af det belopp, för hvilket stämplars försålts, till och med en årlig försäljningssumma af 20,000 kronor. För öfverskjutande belopp till och med 200,000 kronor beräknas provisionen efter två procent och för belopp utöfver 200,000 kronor efter en tiondedels procent.

I afseende å lydelsen af detta stycke har Första Kammaren godkänt utskottets förslag, hvaremot Andra Kammaren beslutit, att stycket skulle lyda sålunda:

I redovisning för stämplars äger försäljningsman såsom ersättning för besvär och kostnader räkna sig till godo, i Stockholm två procent samt i öfriga städer och å landet tre procent af det belopp, för hvilket stämplars försålts, till och med en årlig försäljningssumma af 20,000

Bih. till Riksd. Prot. 1908, 5 Saml. 1 Afd. 26 Häft. (N:is 27, 28).

kronor. För öfverskjutande belopp till och med 200,000 kronor beräknas provisionen efter en procent och för belopp utöfver 200,000 kronor efter en tiondedels procent.

För frågans afgörande medelst gemensam omröstning får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som i likhet med Första Kammaren vill, att 49 § 1:sta stycket i förordningen angående stämpelafgiften skall hafva följande lydelse:

I redovisning för stämplrar äger försäljningsman såsom ersättning för besvär och kostnader räkna sig till godo, i Stockholm tre procent samt i öfriga städer och å landet fyra procent af det belopp, för hvilket stämplrar försålts, till och med en årlig försäljningssumma af 20,000 kronor. För öfverskjutande belopp till och med 200,000 kronor beräknas provisionen efter två procent och för belopp utöfver 200,000 kronor efter en tiondedels procent

röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen i likhet med Andra Kammaren beslutit, att 49 § 1:sta stycket i förordningen angående stämpelafgiften skall lyda sålunda:

I redovisning för stämplrar äger försäljningsman såsom ersättning för besvär och kostnader räkna sig till godo, i Stockholm två procent samt i öfriga städer och å landet tre procent af det belopp, för hvilket stämplrar försålts, till och med en årlig försäljningssumma af 20,000 kronor. För öfverskjutande belopp till och med 200,000 kronor beräknas provisionen efter en procent och för belopp utöfver 200,000 kronor efter en tiondedels procent.»

2:o.

50 § 1:sta och 2:dra styckena i utskottets ofvannämnda författningsförslag hade följande lydelse:

Hvad i denna Art. är stadgadt om försäljningsman gälle äfven i

fråga om ämbets- eller tjänsteman, hvilken jämlikt 35 § för sin tjänstetöfning erhållit stämplor; dock med iakttagande, förutom af den i 35 § tredje stycket gifna föreskriften om inleverering af förskottsvis uppburna stämpelmedel,

dels att domhävande å landet må, äfven om han är boende i Stockholm, tillgodoföra sig provision med fyra procent af det belopp, för hvilket stämplor försålt, till och med en årlig försäljningssumma af 20,000 kronor.

Äfven i afseende härå föreligga skiljaktiga beslut mellan kammarna, i det att Första Kammaren godkänt utskottets förslag, hvaremot Andra Kammaren beslutit, att 2:dra stycket af paragrafen skulle erhålla följande lydelse:

dels att domhävande å landet må, äfven om han är boende i Stockholm, tillgodoföra sig provision med tre procent af det belopp, för hvilket stämplor försålt, till och med en årlig försäljningssumma af 20,000 kronor.

Frågan hvilken procent, domhävande å landet, äfven om han är boende i Stockholm, må tillgodoföra sig, står uppenbarligen i sådant samband med 49 §:ens allmänna föreskrifter uti ifrågavarande afseende, att den lämpligen bör göras beroende af Riksdagens beslut i anledning af den här ofvan föreslagna voteringspropositionen rörande lydelsen af 49 §.

Med anledning häraf hemställer bevillningsutskottet,

a) att, för den händelse omröstningen beträffande 49 § 1:sta stycket i förordningen angående stämpelafgiften kommer att utfalla i enlighet med ja-propositionen, 2:dra stycket af 50 § i förordningen skall erhålla den af utskottet föreslagna, här ofvan intagna lydelse; samt

b) att, därest samma omröstning kommer att utfalla i enlighet med nej-propositionen, 2:dra stycket af 50 § i förordningen skall erhålla den af Andra Kammaren beslutade, likaledes här ofvan intagna lydelse.

Stockholm den 11 maj 1908.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
